

JAK ROZDĚLAT OHEŇ

Rozdělat oheň patří ke všeobecnému vzdělání. Potřebujete jen patřičné znalosti, zápalky a s trochou lásky a času to jde. Ze všeho nejdřív ovšem musíte sehnat něco na podpal.

V lese se vždycky najde přehršel hořlavého materiálu. Základní pravidlo zní začít v malém.

V Jämtlandu, kde bydlím, roste spousta smrků a sem tam břízy. Zamířím nejprve k nějaké bříze a sloupnu z ní trochu kůry, přijde mi to podobné jako loupat odchlíplou kůži. Když si naplním kapsu bundy, mám dost na to, abych rozdělal oheň. Pak jdu lámat tenké spodní větvičky smrků, rostou vždycky dole na kmeni. Když se ulomí, poznáte podle zvuku, že jsou suché – je úplně jedno, jestli je podzim a leje jako z konve, vyšší větve chrání ty drobné před mokrem. Nalámejte si tolik, abyste naplnili běžnou nákupní tašku. Pak se poohlédněte po popadaných větvích o tloušťce vašich prstů a nasbírejte jich, kolik se vám vejde do náruče. Nakonec naberte stejnou hromádku větví tlustých jako vaše předloktí.

A teď je čas rozdělát oheň.

—

Pokud fouká vítr, najděte si místo co nejvíc v závětrří. Můžete se řídit pravidlem, že k rozdělání ohně by vám měla stačit jediná zápalka.

Jestli se to podaří, pak jste si všechno připravili správně. Když ne, budete se příště muset nachystat pečlivěji.

Začněte tím, že položíte na zem několik silných větví jako základ. Využijte vlastní tělo jako bariéru proti větru, přidejte březovou kůru a vykřesejte plamínek. Když máte jasný plamen, přiložte do něj opatrně tenké větvičky. Přitlačte jich hrst do ohně, a když se rozhoří, přiložte ty o něco silnější a na ně ty nejsilnější. Větve přikládejte neuspořádaně, potřebují kolem sebe prostor a vzduch, aby dobře hořely.

Když se oheň pěkně rozhoří, můžete přikládat cokoli – tenké větve i tlusté špalky, suché i mokré. Není třeba si to dělat zbytečně složitě.

—

Po nějaké době přikládání můžete pohlédnout do všehomíra: zrak upřený do plamene a myšlenky volně plují. Je to úžasný stav mysli. Stejný pocit, jako když běžíte na lehkých nohou nebo plavete první metry pod vodou, kdy je tělo plné kyslíku. Čas plyne a vy máte pocit přítomného okamžiku, chcete být právě tady a nikde jinde.

Smrkové dřevo vydává hodně jisker, měli byste mít tudíž vlněné nebo bavlněné oblečení. Syntetické materiály utrhá nepochybně drobné dírky, které vypadají jako černé mušky.